

Lieta C-97/09

Ingrid Schmelz

pret

Finanzamt Waldviertel

(Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien l?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu)

Sest? PVN direkt?va – 24. panta 3. punkts un 28.i pants – Direkt?va 2006/112/EK – 283. panta 1. punkta c) apakšpunkts – Sp?k? esam?ba – EKL 12., 43. un 49. pants – Vienl?dz?gas attieksmes princips – ?pašs rež?ms mazajiem uz??mumiem – Atbr?vojums no PVN – Atbr?vojuma atteikums cit?s dal?bvalst?s re?istr?tiem nodok?u maks?t?jiem – “Gada apgroz?juma” j?dziens

Sprieduma kopsavilkums

1. *Pakalpojumu sniegšanas br?v?ba – Ierobežojumi – Nodok?u ties?bu akti*

(EKL 49. pants; Padomes Direkt?vas 77/388 24. panta 3. punkts un 28.i pants un Direkt?vas 2006/112 283. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

2. *Noteikumi par nodok?iem – Ties?bu aktu saska?ošana – Apgroz?juma nodok?i – Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma – ?pašs rež?ms mazajiem uz??mumiem*

(Padomes Direkt?vas 77/388 24. un 24.a pants un Direkt?vas 2006/112 284.–287. pants)

1. EKL 49. pants nav pretrun? ne Sest?s direkt?vas 77/388 par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem, kas ir groz?ta ar Direkt?vu 2006/18, 24. panta 3. punktam un 28.i pantam, ne ar? Direkt?vas 2006/112 par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 283. panta 1. punkta c) apakšpunktam, kuros dal?bvalst?m ir at?auts pieš?irt mazajiem uz??mumiem, kas re?istr?ti to teritorij?, atbr?vojumu no pievienot?s v?rt?bas nodok?a, zaud?jot atskait?šanas ties?bas, bet š?da iesp?ja ir liegta mazajiem uz??mumiem, kas re?istr?ti cit?s dal?bvalst?s

Protams, ?rpus dal?bvalsts teritorijas re?istr?tu mazo uz??mumu izsl?gšana no pievienot?s v?rt?bas nodok?a atbr?vojuma padara šiem mazajiem uz??mumiem maz?k pievilc?gu pakalpojumu sniegšanu šaj? valst? un t?d?j?di rada pakalpojumu sniegšanas br?v?bas ierobežojumu.

Tomēr šaj pievienotās vārtības nodokļa režīma izstrādes stadijā mērķis nodrošināt efektīvas nodokļu kontroles, lai apkarotu iespējamo krāpšanu, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un āunprātīgu rādītāju, kā arī mazo uzņēmumu režīma mērķis stiprināt to konkurētspēju pamato to, ka atbrīvojuma no pievienotās vārtības nodokļa piemērojamība tiek ierobežota ar mazo uzņēmumu darbību dalībvalstīs, kur nodoklis ir jāmaksā, teritorijā. Atbrīvojuma no pievienotās vārtības nodokļa ierobežojums mazajiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti tajā dalībvalstī teritorijā, kas to piemēro, ir piemērots, lai nodrošinātu efektīvu nodokļu kontroli un stenošanu, kas vērstas uz pārbaudi, vai ir izpildīti nosacījumi, kas ļauj saņemt minēto atbrīvojumu, jo uzņēmumi būtībā dokumentus, kas attiecas uz visu to saimniecisko darbību, glabā reģistrācijas vietā. Efektīva darbība, ko ir veicis minējais teritorijā nereģistrētais mazais uzņēmums, izmantojot pakalpojumu sniegšanas brīvību, kontrole nav jāveic uzņēmumam dalībvalstī.

Turklāt attiecībā uz vajadzību ierobežot šo režīma izmantošanu tikai uz attiecīgajā dalībvalstī reģistrētajiem mazajiem uzņēmumiem noteikumi par administratīvo palīdzību, kas izriet no Regulas Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vārtības nodokļu jomā un Regulas Nr. 218/92 atcelšanu un Direktīvas 77/799 par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā, nevar nodrošināt lietderīgu datu apmaiņu par mazajiem uzņēmumiem, kas darbojas tajā dalībvalstī, kas piemēro atbrīvojumu no pievienotās vārtības nodokļa, teritorijā. Atbilstoši Direktīvas 2006/112 272. panta 1. punkta d) apakšpunktam dalībvalstīs var atbrīvot mazos uzņēmumus no visiem pienākumiem, kas paredzēti šīs direktīvas 213.–271. pantā, kuru mērķis ir informēt dalībvalstu nodokļu iestādes par darījumiem, kas apliekami ar pievienotās vārtības nodokli, to teritorijās. Tomēr mazie uzņēmumi parasti nodokļu ziņā netiek identificēti kā pievienotās vārtības nodokļa maksātāji to reģistrācijas dalībvalstī, un šīs valsts rādītāji nav nekādas informācijas par to apgrozījumu. Direktīva 77/799 attiecas uz informācijas par ienākuma nodokli, pašumu un apdrošināšanas prēmijām apmaiņu. Lai gan nevar izslēgt, ka informācija, kas attiecas uz ienākumiem, var sniegt lietderīgas norādes, it īpaši, lai pētītu iespējami izdarītās pievienotās vārtības nodokļa krāpšanas, tomēr šī informācija nepārda ar pievienotās vārtības nodokli apliekamo apgrozījumu.

(sal. ar 51., 53., 59.–61., 64.–67., 71. un 76. punktu un rezolūvās daļas 1) punktu)

2. Direktīvas 77/388 par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokli, kas ir grozīta ar Direktīvu 2006/18, 24. un 24.a pants, kā arī Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vārtības nodokļa sistēmu 284.–287. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “gada apgrozījums” attiecas uz uzņēmuma apgrozījumu gada laikā tajā dalībvalstī, kur tas ir reģistrēts.

(sal. ar 77. punktu un rezolūvās daļas 2) punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2010. gada 26. oktobrī (*)

Sestā PVN direktīva – 24. panta 3. punkts un 28.i pants – Direktīva 2006/112/EK – 283. panta 1.

punkta c) apakšpunkts – Spēkā esamība – EKL 12., 43. un 49. pants – Vienlīdzīgas attieksmes princips – Pašreizējais mazajiem uzņēmumiem – Atbrīvojums no PVN – Atbrīvojuma atteikums citās dalībvalstīs reģistrētiem nodokļu maksātājiem – “Gada apgrozījuma” jēdziens

Lieta C-97/09

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* (Austrija) iesniedza ar līgumu, kas pieņemts 2009. gada 4. martā un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 10. martā, tiesvedībā

Ingrid Schmelz

pret

Finanzamt Waldviertel.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātu priekšsēdētāji A. Tizzano [A. Tizzano], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], K. Lēnartss [K. Lenaerts], Ž. K. Bonišo [J. C. Bonichot] un A. Arabadžijevs [A. Arabadjiev] (referenti), tiesneši E. Juhāss [E. Juhász], Dž. Arestis [G. Arestis], E. Borgs Bartets [A. Borg Barthet], M. Ilešis [M. Ilešić], P. Linda [P. Lindh], T. fon Danvics [T. von Danwitz] un K. Toadere [C. Toader],

ģenerāladvokāte J. Kokote [J. Kokott],

sekretārs K. Malaceks [K. Malacek], administrators,

ģemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 13. aprīļa tiesas sēdi,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Austrijas valdības vārdā – K. Pezendorferē [C. Pesendorfer] un J. Bauers [J. Bauer], pārstāvji,
- Vācijas valdības vārdā – K. Blaške [C. Blaschke] un J. Mellers [J. Möller], pārstāvji,
- Grieķijas valdības vārdā – M. Tasopulu [M. Tassopoulou], kā arī K. Georgiadis [K. Georgiadis] un I. Bakopuls [I. Bakopoulos], pārstāvji,
- Eiropas Savienības Padomes vārdā – A. M. Kolerta [A. M. Colaert] un J. P. Hikss [J. P. Hix], pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – D. Triandafilu [D. Triantafyllou] un B. R. Kilmans [B. R. Killmann], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 17. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), kas ir grozīta ar

Padomes 2006. gada 14. februāra Direktīvu 2006/18/EK (OV L 51, 12. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”), 24. panta 3. punkta un 28.i panta, kā arī Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 283. panta 1. punkta c) apakšpunkta spēkā esamību, ievērojot EKL 12., 43. un 49. pantu un vienlīdzīgas attieksmes principu. Šīs līgums ir arī par Sestās direktīvas 24. panta 2. punkta un PVN direktīvas 287. panta interpretāciju.

2 Šīs līgums ir iesniegts tiesvedībā starp I. Šmelcu [Schmelz], Vācijas pilsoni, kura dzīvo Vācijā, un *Finanzamt Walddorf* [Valdförtele Finanšu pārvaldi] (turpmāk tekstā – “*Finanzamt*”) par *Finanzamt* izdotu paziņojumu par nodokli attiecībā uz apgrozījuma nodokli, kas I. Šmelcai ir kā jāmaksā par 2006. un 2007. gadu, pamatojoties uz vienas ienākumiem no dzīvokļa, kas atrodas Austrijā, izvērtēšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

Sestā direktīva

3 Atbilstoši Sestās direktīvas 13. panta B daļas b) punktam dalībvalstis atbrīvo no nodokļa nekustamā pašuma iznomāšanu un izvērtēšanu.

4 Sestās regulas 24. panta, kura nosaukums ir “pašs režīms maziem uzņēmumiem” un kurš ir ietverts tās XIV sadaļā par pašiem režīmiem, 2. punkta a) un b) apakšpunktā b) ir atļauts dalībvalstīm paturēt spēkā vai piešķirt atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) nodokļa maksājumiem, kuru gada apgrozījums ir mazāks par summu valsts valūtā, kura atbilst 5000 Eiropas norīcinu vienībām pēc maiņas kursa Sestās direktīvas pieņemšanas dienā.

5 Saskaņā ar Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem un pielikumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamats (OV 1994, C 241, 21. lpp., un OV 1995, L 1, 1. lpp.), XV pielikuma IX sadaļas, kuras nosaukums ir “Nodokļu uzlikšana”, 2. punkta c) apakšpunktā, izpildot Sestās direktīvas 24. panta 2.–6. punktu, Austrijas Republika var piemērot atbrīvojumu no PVN nodokļu maksājumiem, kuru gada apgrozījums ir mazāks par EUR 35 000 ekvivalentu attiecīgās valsts valūtā.

6 Sestās direktīvas 24. panta 3. punktā ir noteikts:

“Atbrīvojuma [...] jādziens attiecas uz preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko veic mazie uzņēmumi.

Dalībvalstis var izslēgt dažus darījumus no 2. punktā paredzētās kārtības. [...]”

7 Sestās direktīvas 28. panta 2. punkta j) apakšpunktā ir paredzēts, ka “Austrijas Republika nekustamā pašuma izvērtēšanai iedzīvotājiem var piemērot vienu no divām pazeminātajām likmēm, kas noteiktas 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta trešajā daļā, ar nosacījumu, ka likme nav mazāka par 10 %”.

8 Ar Sestās direktīvas 28.i pantu, kura nosaukums ir “pašs režīms maziem uzņēmumiem”, šīs pašas direktīvas 24. panta 3. punktam ir pievienota šāda daļa:

“[...] [uz] preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko veic nodokļa maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā, noteikti neattiecinā 2. punktā noteikto atbrīvojumu no nodokļa.”

PVN direktīva

9 Saskaņā ar PVN direktīvas 135. panta 1. punkta 1) apakšpunktu dalībvalstis atbrīvo no nodokļa nekustamā īpašuma izīrēšanu un iznomāšanu.

10 PVN direktīvas 117. panta 2. punktā ir noteikts, ka Austrijas Republika “nekustamā īpašuma izīrēšanai mājokļu vajadzībām var piemērot vienu no divām 98. pantā paredzētajām samazinātajām likmēm ar nosacījumu, ka šā likme ir vismaz 10 %”.

11 Atbilstoši PVN direktīvas 272. panta 1. punkta d) apakšpunktam dalībvalstis var “nodokļa maksātājus, uz kuriem attiecas mazo uzņēmumu atbrīvošana no nodokļa saskaņā ar 282. līdz 292. pantu” atbrīvot no dažiem vai visiem pienākumiem, kas paredzēti šīs direktīvas XI sadaļas (“Nodokļa maksātāju un dažu to personu pienākumi, kas nav nodokļa maksātājs”) 2. nodaļā (“Identifikācija”), 3. nodaļā (“Rīcību piesaistīšana”), 4. nodaļā (“Uzskaitē”), 5. nodaļā (“Deklarācijas”) un 6. nodaļā (“Kopsavilkuma paziņojumi”).

12 PVN direktīvas XII sadaļā, kuras temats ir “paši režīmi”, ir ietverta 1. nodaļa, kuras nosaukums ir “pašs režīms mazajiem uzņēmumiem”. Ar 281. pantu, kas ir ietverts šīs 1. nodaļas 1. iedaļā un kas ir veltīts “Vienkāršotām maksājumu un iekasēšanas procedūrām”, būtībā ir pieņemts, ka “dalībvalstis, kurām varētu rasties grūtības parasto PVN režīmu piemērot mazajiem uzņēmumiem to darbības vai struktūras dēļ, var [...] piemērot vienkāršotas nodokļa uzlikšanas un iekasēšanas procedūras”.

13 PVN direktīvas 282. pantā “Atbrīvojumi vai diferencēti nodokļa atvieglojumi”, kas ietverts šīs pašas 1. nodaļas 2. iedaļā, ir precizēts, ka “šajā iedaļā paredzētie atbrīvojumi un diferencētie nodokļa atvieglojumi attiecas uz preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko veic mazie uzņēmumi”.

14 Atbilstoši PVN direktīvas 283. panta 1. punkta c) apakšpunktam, kas ir ietverts šajā pašā 2. iedaļā, šajā iedaļā paredzētie režīmi neattiecas uz “preču piegādi vai pakalpojumu sniegšan[u], ko veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību [nav reģistrēts] tās dalībvalsts teritorijā, kur maksājams PVN”.

15 Atbilstoši PVN direktīvas 287. pantam “dalībvalstis, kas pievienojušās pēc 1978. gada 1. janvāra, var piemērot atbrīvojumu no nodokļa tādēļ, ka nodokļa maksātājiem, kuru gada apgrozījums nepārsniedz turpmāk norādīto summu ekvivalentu attiecīgās valsts valūtā pēc valūtas maiņas kursa, kas bija spēkā to pievienošanas dienā”. Austrijas Republikai šā summa tika noteikta EUR 35 000 apmērā.

16 PVN direktīvas 288. pantā ir noteikts:

“Apgrozījums, ko ņem par pamatu šajā iedaļā paredzēto režīmu piemērošanai, sastāv no šādam summam bez PVN:

1) piegādi to preču un sniegto pakalpojumu vērtība, ciktāl par šo precēm un pakalpojumiem iekasē nodokli;

2) to darījumu vērtība, kuri atbrīvoti, atmaksājot iepriekšējā stadijā samaksāto PVN, saskaņā ar 110. un 111. pantu, 125. panta 1. punktu, 127. pantu un 128. panta 1. punktu;

3) to darījumu vērtība, kuri atbrīvoti saskaņā ar 146. līdz 149. pantu un 151., 152. vai 153. pantu;

4) darījumu ar nekustamajiem īpašumiem, 135. panta 1. punkta b) līdz g) apakšpunktos norādīto finanšu darījumu un apdrošināšanas pakalpojumu vērtība, ja vien šie darījumi nav palīgdarījumi.

Tomēr, aprēķinot apgrozījumu, neņem vērā uzņēmuma materiālo vai nemateriālo kapitālieguldījuma preču atsavināšanu.”

17 Saskaņā ar PVN direktīvas 411. un 413. pantu ar to tika atcelta Sestā direktīva un [PVN direktīva] stājas spēkā 2007. gada 1. janvārī.

Valsts tiesiskais regulējums

18 Saskaņā ar 1994. gada Likuma par apgrozījuma nodokli (*Umsatzsteuergesetz 1994, BGBl. 663/1994*; turpmāk tekstā – “*UStG 1994*”) 6. panta 1. punkta 16. apakšpunktā pamata lietā piemērojamajā redakcijā nekustamā īpašuma izīrēšana un iznomāšana principā ir atbrīvota no PVN, izņemot nekustamā īpašuma izīrēšanu iedzīvotājiem.

19 *UStG 1994* 6. panta 1. punkta 27. apakšpunktā pamata lietā piemērojamajā redakcijā bija paredzēts, ka [no nodokļa] ir atbrīvoti “mazo uzņēmumu veiktie darījumi. “Mazais uzņēmums” ir uzņēmums, kuram valsts teritorijā ir dzīvesvieta vai juridiskā adrese un kura apgrozījums taksācijas periodā saskaņā ar 1. panta 1. punkta 1. un 2. apakšpunktu ir mazāks par EUR 22 000” 2006. gadā un EUR 30 000 2007. gadā.

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

20 I. Šmelca, Vācijas pilsonis, dzīvo Vācijā. Viņa ir pašņiece dzīvoklim Austrijā, ko viņa izīrē par ikmēnēša īres maksu EUR 330 apmērā, pieskaitot kompensāciju par komunālajiem izdevumiem.

21 Uzskatot, ka viņa kā maza uzņēmuma pašņiece ir atbrīvota no apgrozījuma nodokļa, piemērojot *UStG 1994* 6. panta 1. punkta 27. apakšpunktu, I. Šmelca neiekāva šo nodokli minētās īres maksas rēķinā.

22 *Finanzamt* uzskata, ka, tā kā I. Šmelcas juridiskā adrese vai dzīvesvieta nav Austrijā, viņai nevar piemērot mazajiem uzņēmumiem paredzēto atbrīvojumu. Tādējādi, konstatējusi, ka I. Šmelcai no izīrēšanas Austrijā ir bijis neto apgrozījums EUR 5890,90 apmērā 2006. gadā un EUR 5936,37 apmērā 2007. gadā, *Finanzamt* izdeva divus paziņojumus par nodokli, kas datēti attiecīgi ar 2008. gada 19. jūniju un 17. novembri, kuros I. Šmelcai ir noteikts apgrozījuma nodoklis, kas sasniedz attiecīgi EUR 334,93 un EUR 316,15.

23 Pēc tam I. Šmelca par minētajiem paziņojumiem cēla prasību *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* [Neatkarīgā nodokļu palāta, Vānes nodaļa]. Šī tiesa, pieprasot papildu informāciju, precizēja, ka I. Šmelca 2009. gada 10. martā ir deklarējusi, ka to gadu laikā, uz kuriem attiecas pamata lieta, viņai Eiropas Savienības teritorijā nav bijis nekāds apgrozījums.

24 Iesniedzot tiesā, pirmkārt, apgalvojot, ka *Finanzamt* pieņēmtie lēmumi par nodokļa piedziņu ir atbilstoši valsts likumam, kas savukārt atbilst gan Sestās direktīvas, gan PVN direktīvas normām, un, otrkārt, norāda, ka pretēji I. Šmelcai persona, kuras dzīvesvieta ir Austrijā, kā mazais uzņēmums varētu tikt atbrīvota no apgrozījuma nodokļa.

25 Tādējādi *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* ir šaubas par šo direktīvu atbilstību diskriminācijas aizliegumam, kas noteikts pirmajā s tiesībās, proti, EKL 12., 43. un 49. pantā, kā arī Savienības tiesību vispārīgajam vienlīdzības attieksmes principam.

26 Apsverot arī, vai apgrozījuma apmērs, kas mazos uzņēmumus atšķir no citiem uzņēmumiem, attiecas uz apgrozījumu tikai vienā attiecīgajā dalībvalstī vai arī ir jāņem vērā apgrozījums visā Savienības teritorijā, *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādas prejudiciālas jautājumus:

“1) Vai frāze “kā arī preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, ko veic nodokļa maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā” Sestās direktīvas [...] 24. panta 3. punktā un 28.i pantā, kā arī tiesību norma, ar kuru šis noteikums ir transponēts valsts tiesībās, ir pretrunā [EK] līgumam, it īpaši diskriminācijas aizliegumam (EKL 12. pants), brīvībai veikt uzņēmējdarbību (EKL 43. un nākamie panti), pakalpojumu sniegšanas brīvībai (EKL 49. un nākamie panti) vai arī Savienības pamattiesībām (vienlīdzības principam Savienības tiesībās), tādēļ ka šis noteikuma rezultātā uz Savienības pilsoņiem, kuri nav reģistrēti attiecīgajā valstī, netiek attiecināts Sestās direktīvas 24. panta 2. punkts (īpašs režīms mazajiem uzņēmumiem) noteiktais atbrīvojums [no nodokļa], turpretī Eiropas Savienības pilsoņi, kuri ir reģistrēti attiecīgajā valstī, var izmantot šo atbrīvojumu, ja attiecīgā dalībvalsts mazajiem uzņēmumiem piešķir direktīvai atbilstošu atbrīvojumu no nodokļa?

2) Vai frāze “preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanai, ko veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību [nav reģistrēti] tās dalībvalsts teritorijā, kur maksājams PVN” [PVN] direktīvas [...] 283. panta 1. punkta c) apakšpunktā, kā arī tiesību norma, ar kuru šis noteikums transponēts valsts tiesībās, ir pretrunā EKL, it īpaši diskriminācijas aizliegumam (EKL 12. pants), brīvībai veikt uzņēmējdarbību (EKL 43. un nākamie panti), pakalpojumu sniegšanas brīvībai (EKL 49. un nākamie panti) vai arī Kopienas pamattiesībām (vienlīdzības princips Kopienas tiesībās), tādēļ ka šis noteikuma rezultātā uz Eiropas Savienības pilsoņiem, kuri nav reģistrēti attiecīgās dalībvalsts teritorijā, netiek attiecināts PVN direktīvas 282. pants un nākamajos pantos (īpašs režīms mazajiem uzņēmumiem) noteiktais atbrīvojums no nodokļa, turpretī Eiropas Savienības pilsoņi, kas ir reģistrēti attiecīgās dalībvalsts teritorijā, var izmantot šo atbrīvojumu, ja attiecīgā dalībvalsts mazajiem uzņēmumiem piešķir [PVN] direktīvai atbilstošu atbrīvojumu no nodokļa?

3) Vai, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, frāze “kā arī preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu, ko veic nodokļa maksātājs, kas nav reģistrēts valsts teritorijā” Sestās direktīvas 24. panta 3. punktā un 28.i pantā nav spēkā EKL 234. panta pirmās daļas b) punkta izpratnē?

4) Vai, ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, frāze “preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanai, ko veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību [nav reģistrēti] tās dalībvalsts teritorijā, kur maksājams PVN” PVN direktīvas 283. panta 1. punkta c) apakšpunktā nav spēkā EKL 234. panta pirmās daļas b) punkta izpratnē?

5) Vai, ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, ar “gada apgrozījumu” [Akta par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanās nosacījumiem un pielīgumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā] XV pielikuma IX nodaļas “Nodokļi” 2. punkta c) apakšpunkta, kā arī Sestās direktīvas 24. punkta izpratnē ir jāsaprot uzņēmuma apgrozījums gada laikā attiecīgajā dalībvalstī, kur tiek lēgts piemērot mazajiem uzņēmumiem noteikto īpašo režīmu, vai arī uzņēmuma apgrozījums gada laikā visā Savienības teritorijā?

6) Vai, ja atbilde uz ceturto jautājumu ir apstiprinoša, ar “gada apgrozījumu” PVN direktīvas

287. panta izpratnē ir jāsaprot uzņēmuma apgrozījums gada laikā attiecīgajā dalībvalstī, kurā tiek lēgti piemērot mazajiem uzņēmumiem noteikto pašu režīmu, vai arī uzņēmuma apgrozījums gada laikā visā Savienības teritorijā?”

Par prejudiciālo jautājumu pieņemšanu

27 Eiropas Savienības Padome uzskata, ka iesniedzējtiesai brīdī, kad tā uzdeva šos prejudiciālos jautājumus, nebija visas informācijas, kas nepieciešama, lai novērtētu jautājumu par I. Šmelcas reģistrācijas vietu. Vēlāk tika konstatēts, ka prasītāja pamata lietā neveic nekādu saimniecisku darbību Vācijā un tādēļ viņa nevar uzskatīt par PVN maksātāju. Tā kā vienīgā I. Šmelcas darbība, kas ir aplikta ar PVN, ir Austrijā esošā dzīvokļa izīršana privātpersonām, Padome uzskata, ka ir iespējams uzskatīt, ka viņa ir reģistrēta Austrijā. Tādējādi neesot konstatēts, ka prejudiciālie jautājumi ir nozīmīgi pamata lietas izšķiršanai.

28 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka EKL 234. pantā noteiktās procedūras ietvaros tikai valsts tiesa, kura izskata strīdu un kurai ir jāuzņem atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kas, ņemot vērā lietas patēnības, var noteikt, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai šī tiesa varētu taisīt spriedumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi. Tādēļ, ja uzdotie jautājumi skar Savienības tiesību interpretāciju un/vai spēkā esamību, Tiesai principā ir pienākums pieņemt nolēmumu (šajā ziņā skat. 1995. gada 15. decembra spriedumu lietā C-415/93 *Bosman*, *Recueil*, I-4921. lpp., 59. punkts, kā arī 2010. gada 18. marta spriedumu apvienotajās lietās no C-317/08 līdz C-320/08 *Alassini* u.c., Krājums, I-2213. lpp., 25. punkts).

29 Tādējādi valsts tiesas iesniegto lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu Tiesa var noraidīt tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar pamata lietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja Tiesas rīcībā nav faktisko un juridisko elementu, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (iepriekš minētais spriedums apvienotajās lietās *Alassini* u.c., 26. punkts).

30 Turklāt no EKL 234. panta otrās daļas skaidri izriet, ka valsts tiesa izlemj, kurā procedūras posmā šai tiesai ir jāuzdod prejudiciāls jautājums Tiesai (1981. gada 10. marta spriedums apvienotajās lietās 36/80 un 71/80 *Irish Creamery Milk Suppliers Association* u.c., *Recueil*, 735. lpp., 5. punkts, kā arī 2007. gada 17. aprīļa spriedums lietā C-470/03 *AGM-COS.MET*, *Recueil*, I-2749. lpp., 45. punkts).

31 Šajā gadījumā, pat pieņemot, ka informācija, ko I. Šmelca paziņojusi iesniedzējtiesai, ir pareiza, no tā nekādā ziņā neizriet ne tas, ka prasītājai Savienības tiesību interpretācijai acīmredzami nebūtu nekādas saistības ar pamata lietas faktiskajiem apstākļiem vai priekšmetu, ne tas, ka problēmai būtu hipotētisks raksturs. Kā Austrijas valdība precīzā tiesas sēdē, apstāklis, ka I. Šmelca ir veikusi šīs vienīgās ar nodokli apliekamās darbības, izīrējot savu dzīvokli, nenozīmē, ka Austrijas iestādes varētu uzskatīt, ka viņa ir reģistrēta Austrijā.

32 No minētā izriet, ka uz *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien* uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir jāatbild.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

33 Ar šiem prejudiciālajiem jautājumiem, kas ir savstarpīgi saistīti un kas tāpēc ir jāpārbauda kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Sestās direktivas 24. panta 3. punkts un 28.i pants, kā arī PVN direktivas 283. panta 1. punkta c) apakšpunkts tiktāl, ciktāl ar tiem dalībvalstīm ir atļauts piešķirt mazajiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti to teritorijā, atbrīvojumu no PVN, zaudējot atskaitēšanas tiesības, bet šāda iespēja ir liegta mazajiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti citās

dalībvalstīs, atbilst EKL 12., 43. un 49. pantam, kā arī vispārīgajam vienlīdzīgas attieksmes principam.

34 Iesniedzējtiesa arī vaicā, vai jādziens “gada apgrozījums”, kas lietots Sestās direktīvas 24. un 24.a pantā, kā arī PVN direktīvas 284.–287. pantā, attiecas uz uzņēmuma apgrozījumu gada laikā dalībvalstī, kur tas ir līdzis atbrīvojumu no PVN, vai arī uz apgrozījumu gada laikā visā Savienības teritorijā.

Par piemērojamo brīvību

35 Attiecībā uz pamata lietas apstākļiem piemērojamajam brīvības iesniedzējtiesa atsaucas uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību.

36 Vispirms, brīvība veikt uzņēmējdarbību, kas EKL 43. pantā ir atzīta Savienības pilsoņiem un kas ietver to tiesības sākt un izvērst darbības kā pašnodarbinātām personām, kā arī dibināt un vadīt uzņēmumus ar tiem pašiem nosacījumiem, kādi saviem pilsoņiem paredzēti reģistrācijas vietas dalībvalsts tiesību aktos, saskaņā ar EKL 48. pantu attiecībā uz sabiedrībām, kas izveidotas atbilstoši dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese, galvenā vadība vai galvenā saimnieciskā darbības vieta ir Eiropas Savienībā, ietver tiesības veikt savu darbību attiecīgajā dalībvalstī ar meitas sabiedrības, filiāles vai pārstāvniecības starpniecību (2006. gada 14. septembra spriedums lietā C-386/04 *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, Krājums, I-8203. lpp., 17. punkts un tajā minētā judikatūra).

37 Saskaņā ar Tiesas judikatūru saimnieciskās darbības jādziens [EK] līguma nozīmē ir ņoti plašs, paredzot Savienības pilsonim iespēju pastāvīgi un ilgstoši piedalīties tādās dalībvalsts ekonomiskajās dzīvībās, kas nav viņa izcelsmes valsts, un no tās gūt labumu, tādējādi veicinot ekonomisko un sociālo mijiedarbību Savienības teritorijā pašnodarbinātības jomā (iepriekš minētais spriedums lietā *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Tomēr, lai noteikumus, kas attiecas uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, varētu piemērot, principā ir jānodrošina pastāvīga klātbūtne uzņēmējdarbības dalībvalstī un nekustama pašuma iegādes vai piederības gadījumā šā pašuma pārvade jāveic aktīvi (iepriekš minētais spriedums lietā *Centro di Musicologia Walter Stauffer*, 19. punkts). Šādu pastāvīgu klātbūtni jāvar konstatēt, balstoties uz objektīviem un pārbaudāmiem faktiem, it īpaši attiecībā uz fiziskas pastāvīgas pakāpi telpu, personāla un aprīkojuma veidošanu (šajā ziņā skat. 2006. gada 12. septembra spriedumu lietā C-196/04 *Cadbury Schweppes* un *Cadbury Schweppes Overseas*, Krājums, I-7995. lpp., 67. punkts).

39 No iesniedzējtiesas sniegtā fakta apraksta izriet, ka I. Šmelca neatbilst šiem nosacījumiem.

40 Tādējādi ir jāsecina, ka tādās apstākļos, kādi tiek aplūkoti pamata lietā, netiek piemēroti noteikumi, kuros reglamentēta brīvība veikt uzņēmējdarbību.

41 Turpinājumā attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību, pirmkārt, ir jāuzskata, ka nekustamā pašuma izvešana ir par atļautību sniegta pakalpojums EKL 50. panta pirmās daļas izpratnē (šajā ziņā skat. 2010. gada 15. jūlija spriedumu lietā C-70/09 *Hengartner* un *Gasser*, Krājums, I-0000. lpp., 32. punkts). Otrkārt, apstāklis, ka I. Šmelca uz vairākiem gadiem izveido dzīvokli, kas atrodas Austrijā, neliedz piemērot EKL 49. pantu.

42 Saistībā ar minēto Tiesa ir nolēmusi, ka pakalpojuma jādziens līguma izpratnē var attiekties uz ņoti dažādiem pakalpojumiem, tostarp pakalpojumiem, kuri tiek sniegti ilgkāpā laikposmā, pat vairākus gadus. Neviena līguma norma neapņē abstrakti noteikt ilgumu vai

biežumu, s?kot no kura, pakalpojuma vai noteikta pakalpojumu veida sniegšana cit? dal?bvalst? vairs nevar?tu tikt uzskat?ta par pakalpojumu sniegšanu l?guma izpratn? (skat. 2003. gada 11. decembra spriedumu liet? C?215/01 *Schnitzer, Recueil*, l?14847. lpp., 30. un 31. punkts).

43 ?emot v?r? visu iepriekš min?to, ir j?uzskata, ka uz l. Šmelcas iz?r?šanas darb?b?m attiecas pakalpojumu sniegšanas br?v?ba atbilstoši EKL 49. pantam.

44 Visbeidzot attiec?b? uz EKL 12. panta, kur? noteikts visp?r?jais jebk?das diskrimin?cijas pilson?bas d?? aizliegums, piem?rojam?bu lietas apst?k?os ir j?atg?dina, ka šis noteikums ir piem?rojams patst?v?gi tikai Savien?bas ties?b?s reglament?tajos gad?jumos, kuriem nav piem?rojamā [EKL] noteikt?s speci?l?s nediskrimin?cijas normas (2010. gada 21. janv?ra spriedums liet? C?311/08 *SGI, Kr?jums*, l?487. lpp., 31. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

45 EKL 49. pant?, kas, k? tas ir konstat?ts š? sprieduma 43. punkt?, ir piem?rojams pamata liet?, ir paredz?ti š?di specifiski nediskrimin?cijas noteikumi. No t? izriet, ka EKL 12. pants nav piem?rojams pamata lietas apst?k?os.

Par pakalpojumu sniegšanas br?v?bas ierobežojuma esam?bu

46 No past?v?g?s judikat?ras izriet, ka visu [EK] l?guma noteikumu par personu br?vu p?rvietošanas m?r?is ir atvieglot Savien?bas pilso?u visu veidu profesion?l?s darb?bas veikšanu vis? Savien?bas teritorij? un tie nepie?auj t?dus pas?kumus, kuri šiem pilso?iem var rad?t maz?k labv?l?gus apst?k?us, ja tie v?las veikt saimniecisko darb?bu citas dal?bvalsts teritorij? (iepriekš min?tais spriedums liet? *Bosman*, 94. punkts, un 2009. gada 19. novembra spriedums liet? C?314/08 *Filipiak, Kr?jums*, l?11049. lpp., 58. punkts).

47 Šaj? zi?? ir svar?gi atg?din?t, ka EKL 49. pant? ir noteikts, ka ir atce?ams jebkurš pakalpojumu sniegšanas br?v?bas ierobežojums, ja tas ir t?ds, kas aizliedz, trauc? vai padara dar?jumus maz?k pievilc?gus pakalpojumu sniedz?jam, kurš re?istr?ts cit? dal?bvalst? (šaj? zi?? skat. 2010. gada 1. j?lija spriedumu liet? C?233/09 *Dijkman un Dijkman?Lavaleije, Kr?jums*, l?0000. lpp., 23. punkts, k? ar? taj? min?t? judikat?ra).

48 No past?v?g?s judikat?ras izriet ar?, ka EKL 49. pant? ir aizliegta ne tikai atkl?ta diskrimin?cija pilson?bas d??, bet ar? jebkura veida apsl?pta diskrimin?cija, kura, piem?rojot citus atš?ir?bas krit?rijus, faktiski noved pie t?da paša rezult?ta. T? tas it ?paši ir attiec?b? uz pas?kumu, kas paredz atš?ir?gu attieksmi, pamatojoties uz dz?vesvietas krit?riju, t?p?c ka tas var negat?vi ietekm?t galvenok?rt citas dal?bvalsts pilso?us, jo personas, kuru dz?vesvieta nav valsts teritorij?, visbiež?k ir ?rvalstnieki (skat. 2003. gada 16. janv?ra spriedumu liet? C?388/01 *Komisija/It?lija, Recueil*, l?721. lpp., 13. un 14. punkts un tajos min?t? judikat?ra).

49 EKL 49. pant? aizliegtie ierobežojumi past?v tad, ja dal?bvalsts ties?bu normas nodok?u jom?, kas tiek piem?rotas p?rrobežu saimnieciskajai darb?bai, ir maz?k izdev?gas par t?m, kas tiek piem?rotas saimnieciskajai darb?bai, kura tiek veikta šaj? dal?bvalst? (skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Filipiak*, 62. punkts).

50 Turkl?t ir j?uzsver, ka pakalpojumu sniegšanas br?v?bas ierobežojumu aizliegums attiecas ne tikai uz valsts pas?kumiem, bet ar? uz Savien?bas iest?žu pas?kumiem (p?c analo?ijas attiec?b? uz pre?u br?vu apriti skat. 1997. gada 25. j?nija spriedumu liet? C?114/96 *Kieffer un Thill, Recueil*, l?3629. lpp., 27. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

51 Šaj? gad?jum? Sest?s direkt?vas 24. panta 3. punkt? un 28.i pant?, k? ar? PVN direkt?vas 283. panta 1. punkta c) apakšpunkt? dal?bvalst?m ir at?auts pieš?irt mazajiem uz??mumiem, kas re?istr?ti to teritorij?, atbr?vojumu no PVN, zaud?jot atskait?šanas ties?bas, bet š?da iesp?ja ir

liegta mazajiem uz??mumiem, kas re?istr?ti cit?s dal?bvalst?s.

52 No min?t? izriet, ka, ja dal?bvalsts ir paredz?jusi atbr?vot no PVN mazos uz??mumus, š?da veida uz??mumi, kas ir re?istr?ti t?s teritorij?, vajadz?bas gad?jum? var pied?v?t savus pakalpojumus ar izdev?g?kiem nosac?jumiem nek? ?rpus min?t?s teritorijas re?istr?ti mazie uz??mumi, jo atbilstoši min?taj?m ties?bu norm?m dal?bvalst?m ir aizliegts uz tiem attiecin?t min?to atbr?vojumu.

53 Šaj? gad?jum? no iepriekš?j? punkt? izdar?tajiem konstat?jumiem izriet, ka, izsl?dzot no PVN atbr?vojuma ?rpus Austrijas teritorijas re?istr?tus mazos uz??mumus, pakalpojumu sniegšana Austrij? šiem mazajiem uz??mumiem tiek padar?ta maz?k pievilc?ga. L?dz ar to tas rada pakalpojumu sniegšanas br?v?bas ierobežojumu.

54 Turkl?t, k? ?ener?ladvok?te ir nor?d?jusi savu secin?jumu 42.–44. un 83. punkt?, pirmk?rt, par šo ierobežojumu nevar vainot dal?bvalstis, jo attiec?g?s direkt?vas t?m ?auj piem?rot atbr?vojumus no PVN tikai tiem mazajiem uz??mumiem, kas ir re?istr?ti attiec?gaj? teritorij?. Otrk?rt, iesp?ja mazajiem uz??mumiem, kas ir re?istr?ti ?rpus dal?bvalsts teritorijas, kur? ir j?maks? PVN, atskait?t priekšnodokl? samaks?to nodokli var neb?t pietiekama, lai kompens?tu, ka tiem netiek piem?rots atbr?vojuma no PVN rež?ms, it ?paši, ja šie mazie uz??mumi neveic vai maz veic dar?jumus, par kuriem ir maks?jams priekšnodoklis.

55 Š?dos apst?k?os ir j?p?rbauda š? ierobežojuma iesp?jamais pamatojums.

Par pamatojumu

56 Austrijas, V?cijas un Grie?ijas vald?bas, k? ar? Padome un Eiropas Komisija uzskata, ka pakalpojumu sniegšanas br?v?bas ierobežojumu, kas izpaužas k? nevienl?dz?ga attieksme pret mazajiem uz??mumiem, atkar?b? no t?, vai tie ir vai nav re?istr?ti Austrijas teritorij?, pamato vajadz?ba nodrošin?t nodok?u kontroles efektivit?ti. P?c šo vald?bu un iest?žu dom?m, š?das kontroles var efekt?vi veikt tikai dal?bvalsts teritorij?, kur? mazais uz??mums ir re?istr?ts.

57 Šaj? zi?? no past?v?g?s judikat?ras izriet, ka vajadz?ba nodrošin?t nodok?u kontroles efektivit?ti ir priorit?rs visp?r?go interešu iemesls, kas var pamatot [EK] l?gum? garant?t?s pakalpojumu sniegšanas br?v?bas ?stenošanas ierobežojumu (2009. gada 27. janv?ra spriedums liet? C?318/07 *Persche*, Kr?jums, l?359. lpp., 52. punkts).

58 Tom?r, lai var?tu pamatot ierobežojosu pas?kumu, tam ir j?atbilst sam?r?guma principam t?d? noz?m?, ka tam ir j?b?t piem?rotam, lai nodrošin?tu t? m?r?a ?stenošanu un tas nedr?kst p?rsniegt m?r?a sasniegšanai nepieciešamo (iepriekš min?tais spriedums liet? *Persche*, 52. punkts).

59 Šaj? zi?? ir j?uzskata, ka atbr?vojuma no PVN ierobežojums mazajiem uz??mumiem, kas ir re?istr?ti t?s dal?bvalsts teritorij?, kas to piem?ro, ir piem?rots, lai nodrošin?tu efekt?vu nodok?u kontro?u ?stenošanu, kas v?rstas uz p?rbaudi, vai ir izpild?ti nosac?jumi, kas ?auj sa?emt min?to atbr?vojumu, jo uz??mumi b?t?b? dokumentus, kas attiecas uz visu to saimniecisko darb?bu, glab? re?istr?cijas viet?.

60 T?d?j?di vald?bas un iest?des, kas ir iest?juš?s šaj? tiesved?b?, pamatoti uzskata, ka efekt?va darb?bu, ko ir veicis min?taj? teritorij? nere?istr?ts mazais uz??mums, izmantojot pakalpojumu sniegšanas br?v?bu, kontrole nav j?veic uz?emošajai dal?bvalstij.

61 Attiec?b? uz vajadz?bu ierobežot š? rež?ma izmantošanu tikai uz attiec?gaj? dal?bvalst? re?istr?tajiem mazajiem uz??mumiem min?t?s vald?bas un iest?des apgalvo, ka noteikumi par

administrat?vo pal?dz?bu, kas izriet no Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulas (EK) Nr. 1798/2003 par administrat?vu sadarb?bu pievienot?s v?rt?bas nodok?u jom? un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu (OV L 264, 1. lpp.) un Padomes 1977. gada 19. decembra Direkt?vas 77/799/EEK par dal?bvalstu kompetentu iest?žu savstarp?ju pal?dz?bu tiešo un netiešo nodok?u jom? (OV L 336, 15. lpp.), nevar nodrošin?t lietder?gu datu apmai?u.

62 T?s nor?da, ka, t? k? mazo uz??mumu rež?ms ir v?rstis uz to, lai samazin?tu administr?cijas izdevumus, kas attiecas uz ar nodokli apliekamiem dar?jumiem, šie uz??mumi ir atbr?voti no nodok?u administrat?vaj?m formalit?t?m saist?b? ar apgroz?juma nodokli, jo re?istr?cijas dal?bvalsts r?c?b? neesot nek?du datu, kas j?pazi?o atbilstoši Regulai Nr. 1798/2003. T?s piebilst, ka, t? k? Direkt?v? 77/799 ir nor?d?ta tikai inform?cija, kas ir saist?ta ar tiešajiem nodok?iem, t? ne?auj ne nor?d?t, ne pazi?ot inform?ciju par mazo uz??mumu apgroz?jumu.

63 Šaj? zi?? ir j?nor?da, pirmk?rt, ka m?r?is nodrošin?t efekt?vas nodok?u kontroles – kuru nepieciešam?ba ir atg?din?ta š? sprieduma 57. punkt? –, lai apkarotu iesp?jamo kr?pšanu, izvair?šanos no nodok?u maks?šanas un ?aunpr?t?gu r?c?bu, nevar tikt sasniegts bez atbilstošiem datiem. Otrk?rt, k? ?ener?ladvok?te ir nor?d?jusi savu secin?jumu 33. punkt?, mazo uz??mumu rež?ms paredz administrat?vus atvieglojumus, kuru m?r?is ir stiprin?t mazo uz??mumu veidošanu, darb?bu un konkur?tsp?ju, k? ar? saglab?t sapr?t?gu l?dzsvaru starp administrat?vajiem izdevumiem, kas saist?ti ar nodok?u kontroli, un sagaid?majiem mazajiem nodok?u ie??mumiem.

64 Atbilstoši PVN direkt?vas 272. panta 1. punkta d) apakšpunktam dal?bvalstis var atbr?vot mazos uz??mumus no visiem pien?kumiem, kas paredz?ti š?s direkt?vas 213.–271. pant?, kuru m?r?is ir inform?t dal?bvalstu nodok?u iest?des par ar PVN apliekamajiem dar?jumiem to teritorij?s.

65 Tom?r, k? preciz? Padome, mazie uz??mumi parasti nodok?u zi?? netiek identific?ti k? PVN maks?t?ji to re?istr?cijas dal?bvalst? un Padomes r?c?b? nav nek?das inform?cijas par to apgroz?jumu. T?d?j?di pamata liet? V?cijas vald?ba ir preciz?jusi, ka I. Šmelcas mazais uz??mums nodok?u zi?? nav identific?ts k? PVN maks?t?js V?cij? un š?s dal?bvalsts r?c?b? nav nek?das inform?cijas par vi?as apgroz?jumu.

66 Attiec?b? uz Direkt?vu 77/799 ir j?nor?da, ka saska?? ar t?s 1. pantu t? attiecas uz inform?cijas par ien?kuma nodokli, ?pašumu un apdrošin?šanas pr?mij?m apmai?u. Lai gan nevar izsl?gt, ka inform?cija, kas attiecas uz ien?kumiem, var sniegt lietder?gas nor?des, it ?paši, lai p?t?tu iesp?jami izdar?t?s PVN kr?pšanas, tom?r š? inform?cija nepar?da ar PVN apliekamo apgroz?jumu.

67 Š?dos apst?k?os vald?bas un iest?des, kas ir š?s tiesved?bas dal?bnieces, pareizi uzskata, ka Regul? Nr. 1798/2003 un Direkt?v? 77/799 paredz?tie noteikumi par administrat?vo pal?dz?bu nevar nodrošin?t lietder?gu datu apmai?u par mazajiem uz??mumiem, kas darbojas t?s dal?bvalsts, kas piem?ro atbr?vojumu no PVN, teritorij?.

68 Turkl?t š?du inform?cijas tr?kumu var?tu nov?rst tikai t?du formalit?šu ieviešana, k?das ir paredz?tas PVN direkt?vas 213.–271. pant?. K? ir nor?d?ts š? sprieduma 63. punkt?, mazo uz??mumu rež?ms ir v?rstis tieši uz š?du formalit?šu aiztaup?šanu šiem uz??mumiem un nodok?u administr?cijai.

69 Lai garant?tu maz? uz??muma apgroz?juma, kas ?stenots dal?bvalst?, kur? tas nav re?istr?ts, nodok?u kontroles efektivit?ti, pirmk?rt, ir j??steno mazajiem uz??mumiem un nodok?u administr?cij?m sarežž?tas formalit?tes, kas ?autu ieg?t atbilstošus datus un konstat?t iesp?jamo

krāpšanu, kā arī, otrkārt, reģistrācijas vietas dalībvalsts nodokļu iestādēm ir jāsniedz atkārtoti administratīvās palīdzības pieteikumi visu pārējo Savienības dalībvalstu nodokļu iestādēm, lai apmainītos ar minētajiem datiem.

70 Jāpiebilst, ka atbrīvojuma no PVN piemērošanas ierobežošana tikai ar nodokļu maksātājiem, kas ir reģistrēti dalībvalstī, kas ir ieviesusi šādu atbrīvojumu, ļauj novērst, ka nodokļu maksātāji, kas darbojas vairākos dalībvalstīs, bet nav tajās reģistrēti, varētu izvairīties no savas darbības pilnīgās vai daļējas aplikšanas ar nodokļiem, pamatojoties uz šājo valsts spēkā esošiem atbrīvojumiem, lai gan šīs darbības kopumā objektīvi pārsniedz maz uzņēmuma darbības līmeni, kas nebūtu savienojams ar vajadzību, piemērojot atkāpi no nodokļu uzlikšanas principa, ar kuru tiek radīts šāds atbrīvojuma mehānisms, iedrošināt tikai mazos uzņēmumus.

71 Ievērojot iepriekš minēto, šīet, ka šājo PVN režīma izstrādes stadijā mērķis nodrošināt efektīvas nodokļu kontroles, lai apkarotu iespējamo krāpšanu, izvairīšanās no nodokļu maksāšanas un ļaunprātīgu rīcību, kā arī mazo uzņēmumu režīma mērķis stiprināt to konkurētspēju pamato, pirmkārt, ka atbrīvojuma no PVN piemērojamība tiek ierobežota ar mazo uzņēmumu darbību dalībvalstīs, kurā ir jāmaksā PVN, teritorijā un, otrkārt, ka vērā ņemamais gada apgrozījums ir tas apgrozījums, kas īstenots dalībvalstī, kurā uzņēmums ir reģistrēts.

72 Šādos apstākļos ir jāuzskata, ka atbrīvojuma no PVN piemērošanas ierobežošana tikai ar mazajiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti dalībvalstī, kurā ir jāmaksā PVN, nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu šo abu mērķu sasniegšanu.

73 No tā izriet, ka, pārbaudot jautājumu, nav konstatēts neviens elements, kas varētu ietekmēt Sestās direktivas 24. panta 3. punkta un 28.i panta, kā arī PVN direktivas 283. panta 1. punkta c) apakšpunkta atbilstību EKL 49. pantam.

74 Visbeidzot, tā kā iesniedzējtiesa jautā arī, vai pamata lietā aplūkojamās tiesību normas ir saderīgas ar vispārējo vienlīdzīgās attieksmes principu, ir jāatgādina, ka šo sprieduma 53. punktā ir konstatēts, ka aplūkojamā nevienlīdzīgā attieksme rada pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu. Tādējādi tā ietilpst EKL 49. panta piemērošanas jomā.

75 Šādos apstākļos, kā to ģenerālvokāte ir norādījusi savu secinājumu 75. punktā, ir jāuzskata, ka vispārējais vienlīdzīgās attieksmes princips nav jāpiemēro autonomi.

76 Ēmot vērā visu iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka jautājumu pārbaude nav atklājusi neko tādu, kas varētu ietekmēt Sestās direktivas 24. panta 3. punkta un 28.i panta, kā arī PVN direktivas 283. panta 1. punkta c) apakšpunkta spēkā esamību, Ēmot vērā EKL 49. pantu.

77 Sestās direktivas 24. un 24.a pants, kā arī PVN direktivas 284.–287. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka jādziens “gada apgrozījums” attiecas uz uzņēmuma apgrozījumu gada laikā tajā dalībvalstī, kurā tas ir reģistrēts.

Par tiesāšanas izdevumiem

78 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šis tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanas izdevumiem. Tiesāšanas izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanas izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) jautājumu parbaude nav atklājusi neko tādu, kas varētu ietekmēt Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopāja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kas ir grozīta ar Padomes 2006. gada 14. februāra Direktīvu 2006/18/EK, 24. panta 3. punkta un 28.i panta, kā arī Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 283. panta 1. punkta c) apakšpunkta spēkā esamību, ņemot vērā EKL 49. pantu;

2) Direktīvas 77/388, kas ir grozīta ar Direktīvu 2006/18, 24. un 24.a pants, kā arī Direktīvas 2006/112 284.–287. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “gada apgrozījums” attiecas uz uzņēmuma apgrozījumu gada laikā tajā dalībvalstī, kur tas ir reģistrēts.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.